

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
1 У. 4494/16
10.10.2019. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Тамбурковски Баковић, председника већа, Зорице Китановић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Томић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби "Транспарентност Србија", Београд, улица Палмотићева 27/2, кога заступа Бојана Меденица, поднетој против Генералног Секретаријата Владе Републике Србије, Београд, Немањина 11, због недоношења решења по захтеву за приступ информацијама од јавног значаја, у нејавној седници већа, одржаној дана 10.10.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА**, и **НАЛАЖЕ** Генералном Секретаријату Владе Републике Србије да одлучи о захтеву тужиоца од 25.12.2015. године, у делу којим се траже копије докумената и то: копија анализе потреба Агенције за борбу против корупције, Заштитника грађана, Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности и Државне ревизорске институције, у року од 15 дана од дана пријема ове пресуде.

Образложење

Тужилац је дана 17. марта 2016. године, поднео тужбу Управном суду против туженог Генералног секретаријата Владе Републике Србије због недоношења решења по захтеву тужиоца од 25. децембра 2015. године за приступ информацијама од јавног значаја, наводећи да је тужени захтев уредно примио 28. децембра 2015. године, о чему доставља захтев за приступ информацијама од јавног значаја бр. 214/2015 са доказом о пријему. Како тужени није одговорио на захтев тужиоца у смислу члана 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, нити је доставио обавештење у смислу члана 16. став 3. истог закона, тужилац се дописом-ургенцијом за поступање обратио туженом органу дана 20.01.2016. године са захтевом за поступање по поднетом захтеву у накнадном року, у складу са чланом 19. став 2. Закона о управним споровима. Овај накнадни захтев тужени је уредно примио дана 21. јануара 2016. године, о чему је тужилац уз тужбу доставио копију дописа са захтевом за

поступање у накнадном року и копију поштанске повратнице са извештајем о уручењу као доказом о уручењу захтева туженом. Сматра да су се стекли услови за подношење тужбе у управном спору и предлаже да суд тужбу уважи и наложи туженом да обавести тужиоца о поседовању информација и да изда, односно упути копије тражених докумената.

Тужени орган је у одговору на тужбу бр. 07-14258/2015-1 од 04. маја 2016. године који је суду достављен истог дана, обавестио суд да је Влада Републике Србије, Генерални Секретаријат, 28. априла 2016. године поступила по захтеву и доставила информације од јавног значаја које се тичу испуњености одговарајућих мера из акционог плана за спровођење националне стратегије за борбу против корупције за период од 2013. до 2018. године, изјашњавајући се о примљеном поднеску и доставила доказ-достављено обавештење.

Изјашњавајући се на поднесак-одговор на тужбу туженог органа од 4. маја 2016. године, поднеском од 17.05.2019. године, тужилац се изјаснио да остаје при тужби због ћутања управе, имајући у виду да су поред изјашњења и достављања обавештења у захтеву за приступ информацијама од јавног значаја тражене и копије докумената (копија анализа потреба Агенције за борбу против корупције, Заштитника грађана, Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, Државне ревизорске институције), које нису приложене уз обавештење, нити уз одговор Владе Републике Србије од 04.05.2016. године.

По захтеву од 22.03.2016. године, који је тужени орган примио 8. априла 2016. године и поновљеном захтеву од 27.05.2019. године који је тужени орган примио 30.05.2019. године, за доставу списка, тужени орган није поступио и доставио тражене списе.

Суд није одржао усмену јавну расправу, у смислу чл. 30. став 3., чл. 33. став 2. и 3. и чл. 34. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), сматрајући да се овај спор може решити без списка, јер се спор заснива на тужби због ћутања управе због недоношења захтеваног акта, и да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања. По оциени навода у тужби, одговору на тужбу, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Из навода тужбе и доказа приложених уз тужбу произилази да је тужилац туженом Генералном секретаријату Владе Републике Србије упутио захтев дана 25.12.2015. године за приступ информацијама од јавног значаја, те да је тужени орган овај захтев уредно примио дана 28.12.2015. године, о чему тужилац као доказ доставља копију захтева и копију поштанске повратнице са извештајем о уручењу истога туженом, да тужени по овом захтеву није поступио у року од 15 дана у смислу члана 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, нити је доставио обавештење у смислу члана 16. став 3. истог закона, те се тужилац дописом-ургенцијом од 20.01.2016. године, обратио туженом захтевајући да тужени по поднетом захтеву поступи у накнадном року од седам дана и овај накнадни захтев тужени је уредно примио дана 21. јануара 2016. године, о чему тужилац, као доказ, уз тужбу

доставља копију дописа са захтевом за поступање у накнадном року и копију поштанске повратнице са извештајем о уручењу истог туженом.

Из одговора на тужбу произилази да је тужени орган поступио по захтеву у делу којим је тражено достављање информација, испуњености мера из Акционог плана за спровођење Националне стратегије за борбу против корупције у Републици Србији за период од 2013. до 2018. године, али да није доставио копије тражене захтевом које се односе на анализу потреба Агенције за борбу против корупције Заштитника грађана, Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности и Државне ревизорске институције.

Одредбом члана 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Службени гласник РС", број 120/04...36/10), прописано је да је орган власти дужан да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева, тражиоца обавести о поседовању информација, стави му на увид документ који садржи тражену информацију, односно изда му или упути копију тог документа. Копија документа је упућена тражиоцу напуштањем писарнице органа власти код кога је информација тражена. Одредбом става 3. истог члана закона је прописано да ако орган власти није у могућности, из оправданих разлога, да у року из става 1. овог члана обавести тражиоца о поседовању информација, да му стави на увид документ који садржи тражену документацију, да му изда, односно упути копију тог документа, дужан је да му изда, односно упути копију тог документа, дужан је да о томе најкасније у року од седам дана од дана пријема захтева обавести тражиоца и одреди накнадни рок који не може бити дужи од 40 дана од дана пријема захтева, у коме ће тражиоца обавестити о поседовању информација, ставити му на увид документ који садржи тражену информацију, изда му, односно упути копију тог документа.

Одредбом члана 19. став 2. Закона о управним споровима, прописано је да ако првостепени орган по захтеву странке није у року предвиђеним законом којим се уређује општи управни поступак донео решење против кога није дозвољена жалба, а не донесе га ни у даљем року од седам дана по накнадном захтеву странке, странка по истеку тог рока може поднети тужбу због недоношења захтеваног акта.

Одредбом члана 208. став 1. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", број 30/10), која се примењује на основу одредбе чл. 213. став 2. сада важећег Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 18/16), прописано је да када се поступак покреће поводом захтева странке, односно по службеној дужности, ако је то у интересу, а пре доношења решења није потребно спроводити посебан испитни поступак, нити постоје други разлози због којих се не може донети решење без одлагања, орган је дужан да донесе решење и достави га странци што пре, а најдоцније у року од једног месеца од дана предаје уредног захтева, односно од дана покретања поступка по службеној дужности, ако посебним законом није одређен краћи рок.

Како је цитираном одредбом члана 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописан рок од 15 дана од дана пријема захтева за поступање органа власти по захтеву тражиоца, одредбом члана 22. став 2.

истог закона прописано је, између осталог, да против решења Владе Републике Србије се не може изјавити жалба, Управни суд је, имајући у виду да је тужилац уз тужбу доставио доказе да по његовом захтеву у делу који се односи на тражење копије докумената тужени орган није поступио у законом прописаном року, нашао да је тужба тужиоца, прецизирана поднеском од 08.05.2019. године, основана.

Суд је ценио наводе из одговора на тужбу којима тужени истакао да је поступио по захтеву и доставио тражене информације, али налази да ови наводи нису основани. Ово стога што код напред изнетог правног стања ове управне ствари, по предметном захтеву није у целости поступљено.

Са изнетих разлога, Управни суд је одлучио као у диспозитиву, применом члана 44. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 10.10.2019. године, 1 У. 4494/16

Записничар
Снежана Томић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Тамбурковски Баковић, с.р.

СК